

ene side af det. Der er ikke nogen garanti mod, at man kan komme til at vente kortere.

Den anden side af det er, at der heller ikke er nogen garanti for, at der ikke er længere ventetid i det offentlige sygehusvæsen. Det, denne regering har lovet både under valgkampen og efter valgkampen, er, at hvis man som patient oplever, at der er en ventetid, der rækker ud over 2 måneder i det offentlige sygehusvæsen, så får man et retskrav på at kunne søge behandling et andet sted.

Det er noget ganske andet end en ventetidsgaranti. Jeg siger det bare for en god ordens skyld. Det ligger på kanten af det, lovforslaget handler om, men jeg synes alligevel, det er vigtigt, at vi bruger en ensartet terminologi omkring det her.

Tak for debatten, jeg glæder mig til udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Indenrigsministeren undrede sig lidt over, at der har været stor interesse for den økonomiske del af det her forslag. Det er vel naturligt, i og med at det klart er præciseret i lovforslaget, at det er, fordi kommuner har økonomiske udgifter til sygedagpenge i forbindelse med, at folk står på venteliste.

Derfor kunne det da være lidt interessant at vide, om ikke man kunne løse problemet meget enkelt, nemlig ved at flytte sygedagpengeudbetalingen til amterne fra kommunerne. Så ville kommunerne ikke have nogen udgifter til sygedagpenge, og så er det problem løst.

Det bliver lidt interessant at høre, hvad ministeren mener om det forslag – hvis ikke her, så i hvert fald under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Vi har alle sammen prøvet at stå i en kø i et supermarked, og det er også sandt, at når de åbner en kasse til, bliver køen kortere. Men det er under forudsætning af, at der er en ansat mere, som kan betjene en kasse til.

Det, der er vores bekymring, sidebekymring, i forbindelse med at give mulighed for behandling på privathospitaler, er jo netop, at der ikke er flere. Det er de samme læger og sygeplejersker, som skal behandle folk på såvel de private som de offentlige hospitaler.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal gøre det kort, for jeg skal ikke bidrage til at forlænge debatten, men blot sige til fru Lone Møller, som jo spørger til, om man ikke kunne nå til det samme mål ved at overflytte ansvaret for sygedagpengeområdet fra primærkommunerne til amterne, at det kunne man ikke.

For sigtet med det her forslag er jo langt, langt bredere end blot at aktivere nogle sygedagpenge. Sigtet med det er jo at give kommunerne en frihedsgrad, et værktøj til konkret ud fra en social vurdering at gå ind og med betaling at understøtte sygdomsbehandling der, hvor det giver mening.

Det er jo ikke kun nødvendigvis i forhold til folk, der modtager sygedagpenge. Det kan jo også være den ældre medborger, som har tabt livskvalitet, og som i øvrigt er beroende på en meget massiv hjælpeindsats, fordi vedkommende må afvente en operation. Det får kommunen altså en mulighed for at kortslutte her, ikke med henvisning til en sygedagpengebesparelse, men fordi det på anden vis giver god mening. Så man ville ikke kunne nå det sigte.

Kl. 16.30

Jeg vil meget gerne forsøge at bidrage til, at vi kunne komme tættere på, hvad det er for en økonomi, der knytter sig til det her. Det ligger vel i omegnen af det, som fru Tove Videbæk også var inde på at jeg har oplyst i et svar til fru Lone Møller. Jeg har refereret til ét bestemt amt i det svar, men andre amter har lavet tilsvarende undersøgelser. Det er et sted mellem 5 pct. og 10 pct. af sygedagpengene, der knytter sig til ventetidsproblemer, og det svarer så til en økonomi på mellem en halv og en hel milliard. Det er i øvrigt analogt til oplysninger, den tidligere regering også har afgivet.

Det burde nu ikke være så interessant for de partier, der sætter mennesket først, ligesom regeringen også ønsker at sætte mennesket frem for systemet. I forhold til det enkelte menneske, der oplever, at man bruger penge uhensigtsmæssigt ved at holde vedkommende passiv frem for at hjælpe vedkommende tilbage på arbejdsmarkedet, er det jo sådan set ligegyldigt, om det er et problem, der forekommer i mange tilfælde eller få tilfælde. Sådan tænker vi i hvert fald, alle os, der sætter mennesket først: mennesket frem for systemet.